

HORTA I MONT-ROIG, UNIÓ ARTÍSTICA

Els pobles de comarques diferents –i més si són comarques tan pròximes com la Terra Alta i el Baix Camp– s’han de comunicar. Sí, senyor. Perquè: què són 50 60 quilòmetres per a una finalitat cultural com la que ens depara, al Baix Camp, el mironià poble de Mont-roig? Aquí s’hi celebrarà el III Cap de Setmana Mironià, el 16 i 17, a base d’enjoiar els carrers del poble amb catifes que reproduïxin motius de Joan Miró, a qui tant agradava veure-les, en els seus estius, quan Mont-roig s’embellia per rebre la Mare de Déu de la Roca, l’humil ermitori sobre el cingle de roca roja que fascinà en alt grau el nostre pintor, segurament des de la seva primera estada, el 1911, per curar-se d’unes febres.

De manera semblant, al poble d’Horta de Sant Joan, a la Terra Alta, va tocar-li la rifa amb les dues estades que va fer-hi Picasso, el 1898 i el 1909, quan, també curant-se, d’una escarlatina, va fer-se càrrec del caràcter cúbic de l’espai, va pintar apassionadament la cònica muntanya de Santa Bàrbara, amb el convent de Sant Salvador, que l’adorava, i va revolucionar la pintura del segle xx. La revolució va ser tan forta que van haver de passar molts anys perquè el comú de la nòmina local i de fora es fes càrrec que, gràcies a la pròpia terra i al geni creador, també havia estat afavorit per la fortuna.

Ja fa anys que ambdues poblacions –Horta de Sant Joan i Mont-roig del Camp– estan unides artísticament per aquests dos grans noms, amb els seus corresponents centres-museus que estudien, mostren i divulguen

Xavier Garcia

l’obra que cadascun realitzà al territori respectiu i les similituds que se’n deriven.

Tot aquest enrenou picassià-mironià ha estat mogut, com a mínim de fa trenta anys, per un petit i sòlid grup de ciutadans d’aquests dos pobles que saben perfectament que l’origen artístic i també humà dels dos creadors es troba en aquests paisatges que van acollir-los en les hores primerenques. D’aquesta manera, Joaquim Cortès, Joaquim Ferràs (pare i fill), Elias Gaston, Salvador Carbó, Joan Navarro, Eduard Vallès, entre d’altres, des d’Horta, i Martí Rom, Miquel Anguera, etc, des de Mont-roig, amb el suport de crítics com Palau Fabre, Perucho, Arnau Puig o Giralt-Miracle, han fet documents, vídeos i reproduït obres dels dos artistes, i són a punt d’inaugurar una exposició (el 14 de juliol a Horta i el 18 d’agost a Mont-roig), amb el títol G+G (Ganivet + Garrofa), que mostrarà l’origen, l’amistat i el procés creatiu de Picasso i Miró, volent significar amb el *ganivet* l’indispensable eina que compartiren Picasso i Manuel Pallarés en les seves andances per la gran seralada del Port, i amb la *garrofa*, l’humil fruita d’un arbre que fou la deessa vegetal que Miró s’enduia a París per recordar sempre la terra dels seus avantpassats. Unes vides paral·leles que van sortir de la fortalesa de caràcter d’aquesta geografia del sud, entre la dura roca i la suavitat del mar.